

TÖMÉRDEK BARIKA

Volt egyszer egy ember,
Nem is olyan régen;
Annyi volt a pénze,
Mint csillag az égen.

Egyebe is volt még,
Úgy emlékszem rája:
Mint réten a fűszál,
Annyi barikája.

Egyszer csak, hogy s hogy nem,
Elfogyott a sok kincs.
Összecsapja kezét:
"Uram Isten! Volt – nincs!"

Mit csináljon már most?
Töri fejét rajta –
Azt a sok barikát
A vásárra hajtja.

El is elindulnak,
Mennek, mendegélnek,
Hegyen túl, völgyön túl
A Dunához érnek.

Széles Duna vizén
Keskeny kis hidacska:
Csak egy bari fért el
Egy széltibe rajta.

Mennek egymásután,
Szól az ezüstcsengő:
"Ne félj, édes gazdánk,
Lesz sok ezer pengő!"

Majd ha a sok bárány
Átalmegy a hídon:
Folytatom a mesét,
Újra szól a sípom.